

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sesvetama
Stalna služba u Vrbovcu
Vrbovec, Trg Petra Zrinskog 22

Poslovni broj: Pn-858/2019-65

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Vrbovcu po sutkinji Zdenki Kudović-Husain, u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Mačkovića, OIB 68022234436, Jertovec 23, Konjščina, zastupanog po punomoćnici Ivani Sury, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženih 1. Darka Antolkovića OIB 69354374938, Kalinje 2e, Sveti Ivan Zelina, zastupanog po punomoćnici Ivani Antolković Vitković odvjetnici u Svetom Ivanu Zelini, i 2. Grada Sveti Ivan Zelina, OIB 49654336134, Trg Ante Starčevića 12, Sveti Ivan Zelina, zastupanog po punomoćnici Renati Pejanović, odvjetnici iz Zagreba, radi naknade štete, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene dana 15. rujna 2026. prisutnosti punomoćnika stranaka, 14. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženicima Darku Antolkoviću OIB 69354374938, Kalinje 2e, Sveti Ivan Zelina i Gradu Sveti Ivan Zelina, OIB 49654336134, Trg Ante Starčevića 12, Sveti Ivan Zelina, da tužitelju Tomislavu Mačkoviću, OIB 68022234436, Jertovec 23, Konjščina s naslova naknade neimovinske štete i tuđe pomoći solidarno isplate iznos od 1.368,00 eur sa zakonskim zateznim kamatama tekućim:

-na iznos od 1.200,00 eur od 02. travnja 2019. pa do isplate,

-na iznos od 168,00 eur od 14. listopada 2026. pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, zatim od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje

referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženicama da tužitelju s naslova naknade imovinske štete na vozilu solidarno isplate iznos od 733,90 eur sa zakonskim zateznim kamata tekućim od 2. travnja 2019. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, zatim od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženicama da tužitelju s naslova naknade imovinske štete za troškove liječenja solidarno isplate iznos od 30,25 eur sa zakonskim zateznim kamata na:

- iznos od 7,30 eur od 21.08.2016. do isplate,
- iznos od 1,06 eur od 23.08.2016. do isplate,
- iznos od 2,66 eur od 25.10.2016. do isplate,
- iznos od 1,06 eur od 24.10.2016. do isplate,
- iznos od 3,68 eur od 30.11.2016. do isplate,
- iznos od 3,46 eur od 28.12.2016. do isplate,
- iznos od 5,31 eur od 03.01.2017. do isplate,
- iznos od 5,72 eur od 03.02.2017. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, zatim od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženicama da tužitelju solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 3.964,24 eur sa zakonskim zateznim kamata od 14. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućim od presuđenja pa do isplate, u roku od 15 dana.

V. Odbija se preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 2.273,83 eur sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj u ovom predmetu tužitelj tvrdi da je kao vozač osobnog vozila reg. oznake KR-769-DC doživio prometnu nesreću koja se dogodila oko 03,45 sati 20. kolovoza 2016. u mjestu Pretoki kada je krećući se kroz navedeno mjesto kolnikom nerazvrstane ceste u smjeru sjevera dolaskom u razinu s kbr. 34 prednjim kotačima naletio na široku rupu, iskop u kolniku koji se protezao cijelom širinom kolnika na dubini oko 45 cm i širini oko 78 cm, od čega je vozilo preletjelo preko iskopa ali su nastala mehanička oštećenja na njegovom prednjem dijelu. Ističe da na toj cesti u njegovom smjeru kretanja, a prije spornog mjesta događaja nije bilo ikakvih znakova upozorenja koji bi označavali radove na kolniku niti je to područje bilo ograđeno. Na mjestu nesreće PU Zagrebačka, Policijska postaja Sveti Ivan Zelina obavila je očevid i obilježila žutom trakom upozorenja mjesto događaja uz osiguranje i dežurstvom policijskih službenika sve dok iskop nije saniran. Tvrdi da je u predmetnom štetnom događaju zadobio teške tjelesne ozljede, a da mu je liječnička pomoć pružena u Općoj bolnici Zabok, da je zbog tih ozljeda trpio fizičke bolove, strah, da su mu ostale trajne posljedice, a za vrijeme liječenja da mu je bila potrebna tuđa pomoć i njega. pa da mu Stoga potražuje naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti kao i za naknadu imovinske štete na ime tuđe pomoći i njega, u ukupnom iznosu od 26.000,00 kn. Na ime imovinske štete nastale na vozilu potražuje iznos od 6.912,00 kn, a i naknadu štete na ime troškova liječenja u iznosu od 284,86 kn.

2. Tuženike smatra solidarno odgovornim za štetu i to 1. tuženika Darka Antolkovića kao vlasnika obrta Građevinarstvo iz Kalinja 2E u svojstvu izvođača spornih radova na kolniku u svrhu izgradnje odvodnje oborinskih voda u mjestu Pretoki, te 2. tuženika Grad Sveti Ivan Zelina kao naručitelja tih radova, sve iz razloga što mjesto radova nije bilo obilježeno na adekvatan način.

3. Podneskom od 1. travnja 2025. tužbeni zahtjev je postavljen u sada važećoj valuti eur i to za neimovinsku štetu i tuđu pomoć iznosom od 3.450,79 eur, za imovinsku štetu na vozilu u iznosu od 917,38 eur, te za troškove liječenja u iznosu od 37,81 eur, sve sa zakonskim zateznim kamatama, kod kojeg je zahtjeva ostao do zaključenja glavne rasprave.

4. Tuženik Darko Antolković u odgovoru na tužbu osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva priznajući da je bio izvođač spornih radova na cesti na kojoj je došlo do šetnog događaja, ali tvrdeći da je isto bilo pravilno obilježeno. Ukazuje da je pred Prekršajnim sudom u Zagrebu, Stalna služba u Svetom Ivanu Zelini u predmetu poslovni broj PpP-161/17 oslobođen prekršajne odgovornosti. Tvrdi da je obilježio to gradilište sa dva prometna znaka "Zabrana prometa u oba smjera", tri znaka "Opasnost na cesti", oznake "Radovi na cesti", branike za označavanje zapreka (tzv. drvene koze), a i da je postavio sa obje strane mjesta na kojem su se radovi izvodili žute reflektirajuće trake da bi mjesto bilo potpuno pregledno označeno.

Međutim ispostavilo se da su svi postavljeni znakovi upozorenja nakon štetnog događaja porazbacani u neposrednoj blizini, a njemu da nije poznato od koga, sumnja možda i po samom tužitelju koji se očito kretao neprilagođenom brzinom a da u suprotnom do štete ne bi ni došlo. Pojašnjava da se tužitelj kretao iz smjera Svetog Ivana Zeline ulicom I. Ž. Pretočkog koja je zavojita, uska i naseljena, pa tvrdi da je morao prilagoditi brzinu kretanja kako bi mogao stati pred postavljenim znakovima. Smatra da sve i da je netko treći prije dolaska tužitelja na sporno mjesto razbacao postavljene oznake radova na cesti, da bi tužitelj, da se kretao prilagođenom brzinom samo upao u iskop sa prednjim pneumaticima (kotačima) te ne bi i preletio preko iskopa kao što tvrdi da jest. Stoga se ne smatra odgovornim za štetu. Također osporava tužitelju nastanak nematerijalne štete zbog ozljeđivanja, a ako je i zadobio iščašenja i nategnuća zglobova i ligamenata, što bi proizlazilo iz medicinske dokumentacije, tvrdi da do toga ne bi došlo da je kritične zgode koristio sigurnosni pojas čime je t doprinio nastanku neimovinske štete. Osporava i tužiteljev zahtjev za naknadu imovinske štete tvrdeći da o tome nije dostavio dokaza, prilažući tužbi samo nekoliko ponuda za auto dijelove odnosno radove, a ne i da su isti kupljeni odnosno radovi učinjeni. Osporava i da bi mu u štetnom događaju došlo do oštećenja felgi na kotačima vozila jer ima saznanje da je tužitelj pozajmio gume od poznanika Željka Banovca te je potom vozilom otišao kući, a da i nema dokaza da bi mu bilo oštećeno i vjetrobransko staklo. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu mu troškova postupka.

5. Tuženik Grad Sveti Ivan Zelina u odgovoru na tužbu također osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, primarno ističući prigovor promašene pasivne legitimacije jer je temeljem Narudžbenice br. 166/16 od 18. kolovoza 2016. naručio izvođenje radova izgradnje potpornog zida u Ulici hrvatskih branitelja te izradu odvodnje oborinske vode u naselju Pretoki-Vrtače koje je izvršavao 1. tuženik. Osim toga, da pogrešno tužitelj tvrdi da na mjestu događaja nisu postojali znakovi koji bi označavali izvođenje radova na cesti, jer iz zapisnika o policijskom očevidu proizlazi da je mjesto događaja izmijenjeno jer su nepoznati počinitelj/i razbacali naokolo prometne znakove opasnosti i tzv. drvene koze te potrgali žute trake koje su bile razbacane preko kolnika, dakle proizlazi da je lice mjesta sa radovima u tijeku bilo osigurano. Tome u prilog ide i činjenica da je 1. tuženik kao izvođač u provedenom prekršajnom postupku na temelju izvedenih dokaza saslušanjem svjedoka kojima su bile poznate te činjenice, oslobođen prekršajne odgovornosti jer je utvrđeno da je na više načina i adekvatno obilježio mjesto izvođenja radova, osim toga da je obilazio radove o čemu postoji evidencija kod 1. tuženika. Stoga tvrdi da ne postoji uzročno-posljedična veza između predmetnog štetnog događaja i oštećenja vozila tužitelja opisanih u izvidu štete od 24. kolovoza 2016. kao i između štetnog događaja i ozljeda tužitelja. Podredno ističe da je tužitelj isključivo odgovoran za nastanak štetnog događaja zbog neprilagođene brzine kretanja uvjetima na cesti zbog čega nije uočio postavljene prometne znakove ni žute reflektirajuće trake koje su upozoravale na radove na cesti pa da bi kočenjem mogao na vrijeme zaustaviti vozilo i izbjeći nalet na rupu-iskop na cesti. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu mu troškova postupka.

6. Očitujući se na odgovore na tužbu tuženih, tužitelj ukazuje na solidarnu odgovornost za štetu tuženih koja proizlazi iz odredbe članka 1108. Zakona o obveznim odnosima te ponavlja da radovi na kolniku nisu bili pravilno označeni i

preko cijele širine kolnika, a da tvrdnje 1. tuženika o svim postavljenim upozorenjima na izvođenje radova demantira zapisnik o očevidu PP Sv. Ivan Zelina u kojem je zabilježeno da su pored otvorenog prokopa-rupe, pored kolnika pronašli odbačeni i oštećeni jedan znak „opasnost na cesti“, dok drugi znakovi nisu pronađeni pa su navodi o pet postavljenih znakova neistiniti te ne postoji tužiteljeva krivnja za izazivanje prometne nesreće. Naime, sve i da su bili postavljeni znakovi upozorenja na radove na cesti, obzirom na dubinu prokopanog jarka na kolniku od čak 45 cm nije to bilo dovoljno već je trebalo preko cijele širine kolnika postaviti željeznu rešetku koja se inače postavlja preko odvodnih kanala koji se ne asfaltiraju. Stoga smatra utvrđenim da radnici 1. tuženika nisu postupali sukladno pravilima struke koja se primjenjuju u rekonstrukcijama i održavanju javnih prometnica. Tvrdi da se prije nailaska na prokop na kolniku nije kretao brzinom većom od 50 km/h. Na primjedbu da je sam uzrokovao nastanak štete i svoje ozljeđivanje vratne kralježnice jer nije bio vezan sigurnosnim pojasom, tvrdi da je notorno i poznato kako ta ozljeda nastaje neovisno o vezivanju vozača sigurnosnim pojasom.

7. U provedenom postupku izvršen je uvid u zapisnik o očevidu (list 6-7 spisa), zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola u organizmu tužitelja (list 8), njegovu povijest bolesti i ostalu medicinsku dokumentaciju (list 9, te 16-26), skicu lica mjesta (list 10), fotografije mjesta događaja (list 11-14), narudžbenicu (list 15), izvid štete od 24. kolovoza 2016. sa fotografijama vozila (list 27-31), ponudu Tokić d.o.o. (list 32), ponudu Autoispuh d.o.o. (list 33), ponudu Autoservis Bedeković d.o.o., (list 34), račune o plaćenim participacijama za liječenje (list 35-42), prijedlog nagodbe (list 43-46), saslušani su svjedoci Marijan Šušnjak, Dragutin Šeb (list 86-87), Kruno Antolković (list 88), zatim Željko Banovec, Ivica Darko Petek i Božidar Pavleković (list 99-102), saslušani su tužitelj (list 97-99) i 1. tuženik kao parnične stranke (list 121-122), provedeno je prometno-tehničko vještačenje po sudskom vještaku dipl. ing. Nevenu Erešu (list 129-134 te list 152-153), provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku dr. sc. Jakši Fiipoviću (list 167-168, 189 i list 194) te je izvršen uvid u spis Prekršajnog suda u Zagrebu Stalna služba Sveti Ivan Zelina poslovni broj Pp P-1612/17.

8. Ocjenom provedenih dokaza sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23-dalje: ZPP) utvrđeno je da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti, te nenovčane imovinske štete na ime naknade za tuđu pomoć za vrijeme liječenja, kao i imovinske štete nastale na vozilu tužitelja kao posljedice prometne nesreće koja se dogodila u kasnim noćnim, odnosno ranim jutarnjim satima 20. kolovoza 2016. u mjestu Pretoki, Sveti Ivan Zelina.

10. Iz tužbe i odgovora na tužbu tuženih nije sporno da je tužitelj te noći svojim vozilom reg. oznake KR 769-DC vozeći kroz naseljeno mjesto Pretoki kod kućnog broja 34 prednjim dijelom vozila, prednjim kotačima u vožnji naletio na nezaštićeni prokop u asfaltu koji se protezao cijelom širinom kolnika, na dubini oko 45 cm i širine oko 78 cm, u koji je samo bila položena armaturna mreža, da je od naleta vozilo odskočilo i nastavilo kretanje na kolniku do zaustavljanja, kako je fotografijama

registrirano u zapisniku sa policijskog očevida, od kojeg su udarca probušene prednje gume na tužiteljevu vozilu, naplatci i podvozje. Nesporno je da je 1. tuženik izvodio građevinske radove na tom dijelu nerazvrstane ceste po narudžbi 1. tuženika koji upravlja tom cestom.

11. Sporna je odgovornost za navedeni štetni događaj te osnovanost i visina štete.

12. Tuženici ne osporavaju da je 1. tuženik izvodio radove na prokopu asfaltiranog sloja ceste u mjestu Pretoki radi izrade sustava odvodnje oborinskih voda temeljem sklopljenog ugovora o djelu između 2. tuženika kao naručitelja i 1. tuženika kao izvođača, a što proizlazi i iz uvida u narudžbenicu br. 166/16 od 18. kolovoza 2016., ispostavljenju samo dan prije štetnog događaja budući da se isti dogodio početkom 20. kolovoza 2016. iza 03,00 sata u noći. No osporavaju svoju odgovornost za utuženu štetu tvrdeći da mu je nastala njegovom krivnjom odnosno nepažnjom jer da je mjesto radova bilo propisno obilježeno i osigurano, te ne smatraju svojom odgovornošću što su navodno postavljena osiguranja gradilišta u vidu fizičkih drvenih zapreka, žute reflektirajuće trake i prometnih znakova opasnosti razbacani s te ceste prije nailaska tužitelja, čak insinuirajući da ih je možda i on sam uklonio, a i upirući da je vozio neprimjerenom brzinom.

13. Tužitelj je u iskazu naveo da je već te 2016. radio kao automehaničar u Sesvetama svakodnevno putujući na posao iz Zagorja gdje živi i prolazeći relacijom koja obuhvaća i vožnju po predmetnoj cesti u mjestu Pretoki gdje mu se dogodila sporna nesreća. Sporne noći oko 03,45 sati sa petka na subotu putovao kući istim pravcem te je od Sesveta do mjesta nesreće vozio oko 35 minuta. Naime, zadnje je tom cestom prošao u srijedu ujutro kada je išao na posao u Sesvete, ali je do petka navečer ostao u Sesvetama kod djevojke kod koje zadržao do kasno u noć i rano ujutro krenuo kući. Te noći putujući kući vozio je tom cestom kao i inače, brzinom oko 40 do 50 km/h. Nije bio pod utjecajem alkohola niti pospan. Prije mjesta nesreće nije bilo ikakvih oznaka upozorenja na izvođenje radova na cesti. Stoga je na prokop ceste naletio bez kočenja iznenada i prednjim kotačima auta upao u iskopanu rupu sa armaturom na dnu pripremljenom za betonažu koja još nije bila izvedena, potom je vozilo odskočilo preko te rupe i završilo na drugoj strani od tog prokopa gdje stao jer su se probušile obje prednje gume te oštetile felge. Pozvao je policiju te su policijski službenici stigli na mjesto događaja za oko 20 minuta rekavši da su se izgubili budući da ta ulica nije bila osvijetljena pa da ga nisu odmah pronašli. Iza njega do dolaska policije nailazila u iz istog smjera iz kojeg je došao i on i druga vozila, ali se vozači nisu zadržavali jer su očito bili pod utjecajem alkohola te nisu htjeli čekati dolazak policije da bi svjedočili, a on ih nije tražio osobne podatke. Do dolaska policije razgledao je ima li pored ceste kakvih znakova upozorenja na izvođenje radova na cesti, ali ih nije vidio, bio je mrak. Nikakvih reflektirajućih znakova upozorenja ni znakova opasnosti na cesti nije bilo, a ni fizičkih prepreka, jer da ih je bilo zaključuje da bi mu se oštetila i prednja strana vozila ne samo kotači s podvozjem. Razgledajući mjesto radova uočio je da se očito radilo o tek započetim radovima, jer nije bila ni zabetonirana željezna armatura postavljena na dubini od 55 cm koliko je sam izmjerio, a rupa da je bila širine 82 cm, iako je policija izmjerila nešto drugačije. Sa mjesta nesreće otišao je sa rezervnim gumama koje mu je dovezao prijatelj pa se polako odvezao kući. U subotu ujutro išao je na posao oko 7,00 sati, ali drugim autom te je vidio da još uvijek policija osigurava lice mjesta, bio

je jedan policijski auto sa uključenom rotirkom i jedna policajka. Nitko od izvođača radova nije došao ni u noći kada je rađen očevid, a niti je ikoga od izvođača vidio ujutro prolazeći tuda. Od oštećenja na vozilu imao je probušene dvije prednje gume, oštećene prednje felge, amortizere i ostala oštećenja podvozja registrirana u izvidu štete. Također je napuklo vjetrobransko staklo u lijevom donjem uglu od naprezanja pri naglom udarcu s kotačima u rupu u kolniku. Na pitanje pun. 1. tuženika odgovorio je da je mjesto nesreće 46,50 metara udaljeno od prijevoja sa kojeg se nizbrdicom spuštao do spornog prokopa kolnika. Vozilo je popravio kod svojeg poslodavca, zapravo su mu kolege pomogle u popravku ugradnjom dijelova koje je kupio.

14. Ovdje 1. tuženik Darko Antolković je u iskazu naveo da je vlasnik obrta koji se bavi građevinskim radovima pa je od 2. tuženika preuzeo izvesti građevinske radove radi odvođenja oborinskih voda na dijelu ceste gdje se dogodila sporna prometna nesreća u mjestu Pretoki. Radove su započeli po danu u petak prije noći u kojoj došlo do sporne nesreće, a prije radova su osigurali gradilište na način da su na samom prijevoju uz lokalnu cestu u mjestu preko cijele širine ceste postavili žutu plastičnu traku koju su privezali sa svake strane ceste na drvene stupove. Uz tu traku su cijelom širinom ceste postavili prepreke u vidu drvenih barijera na nogama visine oko 1m obojanih crveno bijelom bojom sa znakom zabrane prometa. Prije mjesta postavljenih opisanih znakova zabrane prometa, nekih 50 m prije prijevoja, a iz smjera Sv. Ivana Zeline, znakove upozorenja na izvođenje radova na cesti, kao i znaka obaveznog preusmjeravanja na cestu desno. Tog petka su izveli radove na rezanju asfalta, iskopali kanal, izbetonirali u dnu kanala temeljnu ploču i postavili armaturnu mrežu za zidove kanala koja se trebala zaliti betonom sljedeći dan. Za zidove kanala su pripremili drvenu oplatu koju su odložili uz cestu što se vidi na fotografijama očevida, dok armaturnu mrežu nisu ničim prekrivali. Za prometnu nesreću je saznao tek sljedećeg dana ujutro, u subotu i to kada ga je kontaktirala policija, ali nije bio kod kuće već na moru. Njegovi radnici koji su toga dana došli dovršiti radove započete u petak obavijestili su ga da su pronašli postavljene prometne znakove upozorenja i to tri komada odbačena u živicu s desne strane neposredno prije mjesta gdje su bili postavljeni na samom vrhu prijevoja. Rekli su mu i da je traka upozorenja bila potrgana na mjestu gdje je bila postavljena, dok su drvene barijere bile odbačene desno na bankinu od samog mjesta njihovog postavljanja. Prometni znak odbačen je preko željezne ograde obojane zeleno registriran na fotodokumentaciji očevida bio je po njemu postavljen s donje strane ceste na kojoj su se vršili radovi, dakle iz suprotnog smjera u odnosu na onaj kojim se kretao tužitelj.

15. Svjedok Marijan Šušnjak se sjeća da su se sporni radovi na cesti radi izrade kanala za odvod oborinskih voda izvodili više dana, no za spornu nesreću saznao je drugi dan od policije. Njegova se kuća nalazi niže od tog iskopa gledajući u smjeru kretanja tužitelja pa je te dane koristio drugi prilaz do kuće i nije mu poznato kakvo je osiguranje toga gradilišta bilo iz smjera kojim je tužitelj dolazio, već zna da je bilo osiguranje s donje strane te ulice, kuda bi u nju on išao. Naime, kuća mu je 30-40 metara dalje od mjesta iskopa gledajući u smjeru kretanja tužitelja.

16. Svjedok Dragutin Šeb pak tvrdi da su radovi bili osigurani i dobro obilježeni, da je navečer prije nesreće vidio na cesti gledajući od Sv. Ivana Zeline postavljenu drvenu zapreku koja je označavala da je cesta zatvorena, a da su i s druge strane te

ceste bili postavljeni znakovi i da je postavljena traka preko ceste kod zadnje kuće u toj ulici. Sljedeće jutro vidio je drvenu zapreku bačenu preko ograde na susjedovo zemljište, traka je bila potrgana, a prometni znak bio je bačen u koral na njegovom zemljištu odnosno prostor gdje mu pasu konji.

17. Svjedok Željko Banovec posvjedočio je da ga je tužitelj u noći zvao da mu doveze rezervne automobilske gume za njegov automobil Golf na mjesto nesreće što je i učinio. Stigao je tamo već kada je bio u tijeku policijski očevid. Pomogao sam tužitelju montirati gume koje je dovezao. Gledao je i mjesto na kojem je tužitelj oštetio svoje gume te se sjeća da je bila neka rupa odnosno prokop u asfaltu, a po žbunju izvan ceste bile su razbacane neke trake i daske. Ne sjeća se da bi negdje vidio drvene prepreke zabrane prolaska. Došao je na mjesto nesreće iz suprotnog smjera u odnosu na onaj kojim se kretao tužitelj.

18. Svjedok Ivica Darko Petek naveo je da je kao policijski službenik u Policijskoj postaji Sv. Ivan Zelina dobio dojavu o prometnoj nesreći na cesti između Vrtače i Pretoka te je sa kolegicom Jelenom Sadarić izašao na lice mjesta u noćnim satima negdje oko 03,00 ujutro. Tamo su zatekli tužitelja sa bijelim Golfom četvorkom te je na vozilu bio oštećen prednji dio, donji postroj i kotači sa obje probušene gume jer je prošao preko prokopa na cesti. Prokop je izgledao kao da na njemu već jedno vrijeme traju građevinski radovi ali nije dovršen. Bilo je i nekih šalunga, nije još bila postavljena rešetka koja bi spojila dijelove prokopanog asfalta. Na mjestu nesreće na kolniku nisu pronašli ikakvih znakova kojima bi bilo osigurano to gradilište. Tek nešto kasnije sam ja pronašao jedan prometni znak u žbunju desno od ceste gledajući od Pretoka prema Vrtačama, dakle iz suprotnog smjera od onog kojim je došao tužitelj. Iza njega i kolegice naknadno je došla i druga patrola koja je osiguravala mjesto nesreće i to sa one strane koje je došao tužitelj, a oni su pronašli također izvan kolnika neke trake za obilježavanje radova te valjda dvije „drvene koze“, ali na samom kolniku nije bilo ništa. Ne sjeća se je li bila uključena ulična rasvjeta.

19. Razgovarali su sa stanovnicima okolnih kuća te su im oni dali informacije kako su radovi trajali već neko vrijeme i da je mjesto radova bilo osigurano, ali nisu znali kada su ti znakovi osiguranja i od koga maknuti. Nepoznati počinitelji koji bi razbacali s kolnika postavljene znakove osiguranja gradilišta nisu pak pronađeni. No nije podnesena prijava protiv nepoznatog počinitelja.

20. Uvidom u prekršajni spis proizlazi da je tužitelj alkotestiran te je utvrđeno da nije bio pod utjecajem alkohola. U zapisniku o očevidu stoji da je od znakova osiguranja mjesta radova zatečen samo prometni znak „opasnost na cesti“ oštećen i odbačen iza ograde kbr. 34, a da su ostali prometni znakovi opasnosti i tzv. drvene koze te potrgane žute trake koje su bile rastegnute preko kolnika naokolo razbacani od nepoznatih počinitelja. Na skici lica mjesta je i ucrtan pod brojem 4. odbačeni prometni znak, no isti je u odnosu na smjer kretanja tužitelja bio nakon mjesta nesreće odnosno preko iskopa u kolniku pa je za pretpostaviti da je označavao opasnost sa suprotnog smjera te ceste od onog kojim je tužitelj došao do mjesta nesreće.

21. Prema odredbi članka 57. stavak 4. u vezi sa odredbom članka 109. stavak 2. Zakona o cestama (NN 84/11, 18/13, 22/13, 54/13, 148/13 i 92/14-dalje:ZC) budući

da se radi o šteti nastaloj na nerazvrstanoj cesti kojom upravlja 2. tuženik, bio je dužan poduzeti sve mjere za otklanjanje moguće štete i opasnosti za sigurnost prometa. Stavkom 6. toga članka propisano je da tako prouzročenu štetu snosi izvođač radova odnosno naručitelj radova odnosno osobe koje izvode radnje na javnoj cesti.

22. Iz provedenih dokaza sud smatra utvrđenim da su tuženici solidarno odgovorni za štetu nastalu tužitelju jer nisu poduzeli sve mjere da ne dođe do štete, dakle spriječili mogućnost naleta vozila na otvorenu rupu u asfaltu koja sama po sebi ako nije zaštićena, a nedvojbeno je da nije bila, predstavlja opasnu stvar obzirom na svoje dimenzije (dubine najmanje 45 cm, a širine najmanje 78 cm) sukladno odredbi članka 1063. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26-dalje ZOO) za koju se odgovara prema načelu objektivne odgovornosti.

23. No, sve i da se odgovornost tuženih cijeni po načelu krivnje, temeljem odredbe članka iz članka 1049. ZOO-a kojom je propisano da krivnja postoji kad je štetnik prouzročio štetu namjerno ili nepažnjom time da se prema članku 1045. stavak 2. toga Zakona predmnijeva obična nepažnja.

24. Stoga sve i da je 1. tuženik kao izvođač postavio vizualne znakove osiguranja toga gradilišta (žute trake i drvene zapreke 50-tak metara prije spornog mjesta), što sa sigurnošću ničim nije dokazao, navedeno je očito bilo nedovoljno jer je mjesto radova bio neosvijetljeno i nije odgovarajuće zaštitio prokopano mjesto na cesti prekrivanjem rupe niti fizički onemogućio prilaz do njega, niti je postavio ikakve reflektirajuće znakove opasnosti na cesti. Tvrdnje tuženih o navodno postavljenim znakovima osiguranja i zabrane prometa tom cestom u pravcu kojim se kretao tužitelj samo paušalno i neprecizno dokazuju personalnim dokazima (iskazom 1. tuženika koji je subjektivan i svjedoka Dragutina Šeba i Krune Antolkovića koji su samo načelno iskazivali o postavljenim znakovima zabrana, ali ne i gdje su se točno nalazili u odnosu na smjer kretanja tužitelja, a one nisu registrirane niti u zapisniku o očevidu niti na fotodokumentaciji očevida. Također nisu ničim dokazali da bi tužitelj porazbacao propisno i dovoljno, a niti je ta teza životna i uvjerljiva. Postavlja se logično pitanje zašto bi se tužitelj ako je naišao na navodno postavljene drvene zapreke na vrhu prijevoja koji je 50-ak metara od mjesta nesreće uopće zaputio tim pravcem riskirajući moguću nesreću te tako olako naletio na prokop u cesti. Osim toga izvođač je bio dužan voditi i dnevnik radova u kojem bi se morale nalaziti i napomene o načinu osiguranja radova, no takav dokaz nije ni predložen. U svakom slučaju, sve i da su kako to žele prikazati, osigurali mjesto radova mobilnim znakovima upozorenja i zabrane prometa, da bi izbjegli nastanak moguće štete trebali su i dodatno zaštititi mjesto prokopa prekrivanjem, rotirajućom rasvjetom i slično.

25. Slijedom obrazloženog utvrđuje se solidarna odgovornost 1. i 2. tuženika za nastalu štetu tužitelju. Međutim, obzirom na nalaz i mišljenje prometno-tehničkog vještaka Nevena Ereša ocjenjuje se doprinos tužitelja nastanku štete u omjeru od 20%. Naime, vještak je mišljenja da nije moguće tehnički utvrditi brzinu kretanja tužitelja pa je prihvaćajući njegove navode o brzini kretanja od 40-50 km/h (što tuženici nisu ničim osporili) utvrdio da bi pri toj brzini kretanja na putu od oko 50

metara koliko je od prijevoja na toj cesti kojim se spuštao do spornog mjesta prokopa, bez ulične rasvjete koja nije radila (proizlazi i iz zapisnika o očevidu), mogao uočiti rupu u kolniku zbog drugačije boje i kontrasta u odnosu na ostali dio kolnika i intenzivnim kočenjem zaustaviti vozilo prije naleta. No, u rasponu dometa uključenih svjetala nije mogao procijeniti o čemu se zapravo radi, posebice ne dubinu rupe, što bi mogao tek na 5-10 metara prije nje pa je izbjegavanje naleta bilo moguće pri vrlo malim brzinama kretanja od svega 10-20 km/h, dok na toj cesti vrijedi opće ograničenje za naseljeno mjesto od 50 km/h. Cijeneći da tužitelj nije prethodno znao za započete radove, da nije do mjesta nesreće vidio ikakve zapreke prometa ili obilježene radove, da nema dokaza da se kretao nedopuštenom brzinom, sud smatra objektivnim njegov doprinos nastanku štete od 20% iz razloga što nije kočio i stao kada je uočio tamnu crtu na kolniku koja je jasno vidljiva u odnosu na boju ostale ceste na fotografijama zapisnika o očevidu policije (fotografije F4 i F9).

26. Budući da je nesporno da je tužitelju u spornom štetnom događaju nastala imovinska šteta uslijed oštećenja osobnog vozila koja je vještačenjem po sudskom vještaku Nevenu Erešu, a sukladno sačinjenom izvidu štete procijenjena na iznos od 917,38 eur, umanjujući taj iznos za utvrđenim doprinos tužitelja nastanku štete od 20% dosuđuje mu se iznos od 733,90 eur dok je preostali iznos od 183,48 eur neosnovan.

27. Naime, tuženici su tvrdili kako u predmetnom štetnom događaju na vozilu tužitelja nije nastala sva šteta koja je registrirana na izvidu štete, posebice da nije oštećeno vjetrobransko staklo, sud nema razloga ne pokloniti vjeru tom službenom dokumentu sačinjenom po nepristranoj pravnoj osobi Euroherc osiguranje d.d. od 24. kolovoza 2016., dakle svega četiri dana nakon nesreće, a iz zapisnika o očevidu je registrirano oštećenje pneumatika s felgama i donji postroj, dok je obzirom da je očevid vršen noću izvjesno kako se sva oštećenja i nisu mogla uočiti u mraku, a i policijski službenici su za to nestručne osobe.

28. Osim toga, tužitelju pripada pravo na naknadu neimovinske štete temeljem odredbe članka 1100. stavak 1. i 2 ZOO-a u vezi sa člankom 19. stavak 1. i 2. istog Zakona zbog povrede prava osobnosti i to pravo na tjelesno i duševno zdravlje. Temeljem prihvaćenog nalaza i mišljenja sudskog vještaka medicinske struke doc. prim. dr. Jakše Filipovića koji je dao nalaz na temelju uvida u raspoloživu medicinsku dokumentaciju, a koji ovaj sud prihvaća stručnim i nepristranim, utvrđeno je da je tužitelj uslijed zadobivene trzajne ozljede vratne kralježnice trpio bol jakog intenziteta jedan dan, zatim srednjeg intenziteta daljnjih pet dana i manjeg još 35 dana, zatim da je doživio primarni jaki strah u trenutku ozljeđivanja, a potom sekundarni strah jačeg intenziteta u trajanju jednog dana, srednjeg četiri dana i kasnog straha u trajanju od 30 dana kumulativno, uz svega 1% trajnih posljedica, sud smatra primjerenim pravičnu novčanu naknadu za navedene posljedice u iznosu od 1.500,00 eur i to po kriteriju fizičkih bolova i straha, a cijeneći Orijentacijske kriterije Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 29. studenoga 2002. (Su-1313-VI/02 i 1372-11/01) kao i pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-IV-47/2020-5 od 5. ožujka i 15. lipnja 2020. iz kojeg proizlazi da bi te kriterije trebalo uvećati za 50%, kao i rastuće troškove života nakon 2020. uslijed stope inflacije što je uzrokovalo porast cijena proizvoda i usluga i za 30% što je notorna činjenica. Na ime po vještaku procijenjenih trajnih posljedica na zdravlje tužitelja od 1% ne priznaje se pravo na pravičnu novčanu naknadu.

29. Stoga mu se na ime neimovinske štete dosuđuje iznos od 1.200,00 eur. Kako je po toj osnovi zatražio iznos od ukupno 4.240,79 eur, neosnovan mu je preostali zahtjev po toj osnovi u iznosu od 3.040,79 eur. Naime, ime naknade nenovčane imovinske štete po osnovi pružane tuđe pomoći u trajanju od 60 sati sukladno procjeni sudskog vještaka, temeljem odredbe članka 1095. stavak 1. ZOO-a uz cijenu sata od 3,50 eur bi mu pripadala zatražena naknada od 210,00 eur, ali mu se po toj osnovi dosuđuje iznos umanjen za 20% što čini iznos od 168,00 eur dok je preostali iznos od 42,00 eur neosnovan.

30. Dakle, ukupno po osnovi neimovinske štete i nenovčane imovinske štete za pružanu tuđu pomoć dosuđen mu je iznos od 1.368,00 eur.

31. Temeljem odredbe članka 1095. stavak 1. ZOO-a tužitelju je opravdan i zahtjev za naknadu troškova liječenja i pretraga nastalih plaćanjem dužnih participacija koje je dokumentirao ispostavljenim računima zdravstvenih ustanova u kojima ih je obavljao, koji ukupno iznose 37,81 eur, a obzirom na utvrđeni doprinos tužitelja nastanku štete dosuđuje mu se po toj osnovi iznos od 30,25 eur. Neosnovan mu je preostali iznos od 7,56 eur.

32. Slijedom izloženog tužitelju je ukupno po svim osnovama dosuđen iznos od 2.132,15 eur dok je valjalo odbiti preostali neosnovani iznos tužbenog zahtjeva od 2.273,83 eur.

33. Na dosuđene iznose naknade štete tužitelju pripadaju i zakonske zatezne kamate sukladno odredbama članka 1086.ZOO-a kojom je propisano da se obveza naknade štete smatra dospjelom od trenutka nastanka štete, te članka 1103. istog Zakona kojom je propisano da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe. Tužitelj je podnio zahtjev za sklapanje nagodbe u vezi naknade nastale mu štete koji je poslan tuženicima poštom preporučeno 1. travnja 2019. pa mu pripada pravo na zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu na vozilu te neimovinsku štetu u vidu pravične novčane naknade od sljedećeg dana 2. travnja 2019. pa do isplate, kako je i zatražio u tužbi. Na dosuđeni iznos nenovčane imovinske štete također mu je osnovan zahtjev za zakonske zatezne kamate koje teku od tog datuma cijeneći da je zatražio doista za sadašnje prilike beznačajni iznos od 3,50 eur po satu te pomoći što nije realno za sadašnje vrijeme i u skladu sa trenutnim troškovima života i cijenama, a prema nalazu medicinskog vještaka ta pomoć mu je bila pružana još daleko prije podnošenja odštetnog zahtjeva tuženicima, 30 dana nakon ozljeđivanja, dakle u kolovozu i rujnu 2016. Na dosuđene troškove liječenja u vidu plaćenih participacija pripadaju mu zakonske zatezne kamate od plaćanja svake usluge pa do isplate.

34. Visina zakonskih zateznih kamata određena je sukladno odredbi članka 29. stavak 2. ZOO-a.

35. Odlučujući o naknadi zatraženih troškova postupka sud je cijenio da je tužitelj uspio dokazati osnovu tužbenog zahtjeva, dakle odgovornost tuženih i u pretežitom dijelu opseg štete što predstavlja 100% njegovog uspjeha u ovom sporu, dok je u odnosu na visinu tužbenog zahtjeva uspio sa oko 50% od ukupno postavljenog

zahtjeva, dakle gledajući osnovu i visinu uspio je sa 75% zahtjeva. Stoga mu se temeljem odredaba članka 151., 154. stavak 2. i 155. ZPP-a te primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23 i 107/25, dalje: Tarifa) dosuđuje razmjerni dio opravdanih troškova postupka koji se odnose na troškove zastupanja po punomoćniku odvjetniku i sudske pristojbe, a u cijelosti trošak plaćenih predujmova za vještačenje koje je bilo neophodno potrebno neovisno o stupnju uspjeha u sporu.

36. Tako mu se po osnovi zastupanja priznaju opravdanim troškovi sastavljanja prijedloga za nagodbu 1. tuženiku te 2. tuženiku u iznosu po 200,00 eur (Tbr. 32/1 Tarife), tužbe (Tbr. 7/1 Tarife), podnesaka od 9. ožujka 2020., 1. travnja 2025. i 1. lipnja 2026. u iznosu po 200,00 eur (Tbr 8/1 Tarife), a podnesaka od 29. travnja 2024. i 9. travnja 2026. u iznosu po 50,00 eur (Tbr. 8/4 Tarife), pristup punomoćnika odgođenom ročištu 3. prosinca 2019. u iznosu od 50,00 eur (Tbr. 9/5 Tarife) te ročištima 13. listopada 2021., 10. svibnja 2022., 20. rujna 2023., očevidu 6. studenoga 2024., ročištu 16. travnja 2025., 24. studenoga 2025., 18. lipnja 2026. i 15. rujna 2026. u iznosima po 200,00 eur (Tbr. 9/1 i 9/7 Tarife), sve uz primjenu Tbr. 54. Tarife kojom je propisana vrijednost jednog boda od 2,00 eur. Navedene radnje iznose ukupno 2.950,00 eur te mu na taj iznos pripada i pravo na PDV od 25% po Tbr. 46. Tarife što iznosi 737,50 eur pa mu je ukupno opravdan trošak zastupanja u iznosu od 3.687,50 eur. K tome ima pravo i na troškove plaćene sudske pristojbe na tužbu od 90,52 eur te dužne pristojbe na presudu od 82,03 eur, što ukupno čini troškova postupka u iznosu od 3.860,05 eur. No, sukladno utvrđenom uspjehu u sporu od 75% dosuđuje mu se 75% toga iznosa što čini iznos od 3.088,04 eur. K tome mu u cijelosti pripada pravo na naknadu troškova plaćenih predujmova za očevid, prometno-tehničko i medicinsko vještačenje u iznosu od 956,20 eur te mu se dosuđuje troškova postupka u iznosu od 3.964,24 eur.

37. Nisu mu pak priznati opravdanim na teret tuženih zatraženi troškovi sastava podneska od 4. ožujka 2021. kojim je prijavio novog punomoćnika, te troškovi zatraženi po Tbr. 39. i 49. Tarife za koje sud smatra da ih odvjetnik ima pravo naplatiti od stranke budući da sam bira punomoćnika i snosi financijske posljedice tog izbora pa i kroz punomoćnikove troškove putovanja i utrošenog vremena za potrebe predmeta.

U Vrbovcu 14. listopada 2026.

Sutkinja
Zdenka Kudović-Husain

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana.

Stranci koja je pristupila ročištu radi uručenja presude rok za žalbu teče od dana kada je održano to ročište.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a uredno je obaviještena o istom, rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano odnosno od dana objave presude na e-oglasnoj ploči.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a nije uredno obaviještena o tom ročištu, rok za žalbu teče od dana dostave prijepisa presude.

Žalba se podnosi putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

1. odv. Ivana Sury, Zagreb
2. odv. Ivana Antolković Vitković, Sv. Ivan Zelina
3. odv. Renata Pejanović, Zagreb

Broj zapisa: **9-3088e-b6a55**

Kontrolni broj: **0da77-c290a-df927**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.